

מעשה באופנים ולקחו

"יעקב, הזָהר כְּשֵׁאתָה יוֹרֵד מִן הַמְדָרְכָה עִם הָאוֹפְנִים הַחֲדָשִׁים", אָמְרָה לוֹ אִמּוֹ, "זוֹ הַפְעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁאֲתָה יוֹצֵא לְרַחוּב הָרֵאשִׁי". "אַל תִּדְאָגִי, אִמָּא, אֶסַע רַק עַל הַמְדָרְכָה", עָנָה לָהּ יַעֲקֹב בְּבִיטָחוֹן. יַעֲקֹב יוֹצֵא מֵהַשְׁכוּנָה וּפָנָה לְחֶצֶר הָאַחוּרִית שֶׁל בֵּית הַסֵּפֶר, שָׁם נִפְגְּשִׁים כָּל תַּלְמִידֵי הַפֶּתַח בִּימֵי הַחֲפֹשָׁה. יַעֲקֹב רָצָה לְהִרְאוֹת לְחֻבְרָיו אֶת הָאוֹפְנִים הַחֲדָשִׁים.

בְּדַרְךָ פָּגַשׁ אֶת אֱלִיהוּ, אָחִיו הַבְּכוֹר, שֶׁהִדְרִיךְ אוֹתוֹ כִּי־צַד יֵשׁ לְרֵכֵב. בְּמוֹרֵד הַכְּבִישׁ הִחְלוּ הָאוֹפְנִים לְנִסֵּעַ מֵהָר. יַעֲקֹב עוֹד לֹא לָמַד כִּי־צַד יֵשׁ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּבִלְמִים הַמִּיְחָדִים שֶׁל הָאוֹפְנִים. הוּא קָרָא בְּקוֹל: "כִּי־צַד אֲנִי יָכֹל לְהֵאֵט אֶת הָאוֹפְנִים? אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ!" "בְּצַד יָמִין יֵשׁ בַּלֵּם יָד יָרֵק, לְחֶץ עָלָיו!" עָנָה לוֹ אָחִיו מֵרַחוּק.

יַעֲקֹב לְחֶץ חֶזֶק מְדִי, הִהָגָה הָאָדָם הַסְתוּבָב, יַעֲקֹב אֲבָד שְׁלִיטָה עַל הָאוֹפְנִים, וְנָפַל עַל פָּנָיו. רַץ אֱלִיו אָחִיו וְעָזַר לוֹ לָקוּם. דָּם רַב לְכַלֵּךְ אֶת חוּלְצָתוֹ הַלְבָנָה שֶׁל יַעֲקֹב.

"מָה קָרָה לָךְ, יַעֲקֹב? יֵשׁ כְּתָם אָדָם גָּדוֹל עַל חוּלְצָתְךָ הַלְבָנָה", נִבְהַל אֱלִיהוּ. כְּשֶׁרָצָה יַעֲקֹב לְעֲנוֹת לְאָחִיו הַתְּבַרֵר לוֹ שֶׁנִּפְצַע בְּשִׁפְתָיו, פָּתַח אֶת פִּיו וְגִילָה כִּי נִשְׁבְּרָה לוֹ הַשֵּׁן הַקֶּדְמִית. "אוֹי, כַּמָּה אִמָּא תִצְטַעַר", אָמַר יַעֲקֹב, "זוֹהִי הַפְעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁאֲנִי יוֹצֵא עִם הָאוֹפְנִים וְכִבֵּר נִפְצַעְתִּי".